A. D. 1916. Nrus V.

CURRENDA

L. 2271.

Uroczyste nabożeństwo na intencyę Ojca św. Benedykta XV.

Stolica Apostolska w czasach obecnej przerażającej zawieruchy wojennej staje wśród walczących narodów z oliwną gałązką pokoju, wzywa panujących do zgody, zarządza modły o pokój, proponuje wojującym państwom wymianę jeńców niezdolnych do boju i wedle możności wspiera materyalnie ludy, które wskutek wojny najwięcej ucierpiały.

Szczególniejszej jednak opieki ze strony Stolicy rzymskiej doznał nieszczęśliwy naród polski, bo Ojciec św. Benedykt XV. wezwał cały świat do modłów za Polskę i do składania ofiar dla jej nieszczęśliwych dzieci. Za tę dobroć i miłość, jaką nam okazał Ojciec św., należy Mu się od nas wzajemna dziecięca miłość, wdzięczność i przywiązanie. W tej myśli zarządzamy na pierwszą niedzielę maja w całej dyecezyi Naszej, we wszystkich kościołach parafialnych i klasztornych, uroczyste nabożeństwo na intencyę Papieża Benedykta XV.

Nabożeństwo to należy zapowiedzieć ludowi wiernemu z ambon w ostatnią niedzielę kwietnia (30. bm.), zachęcić go do spowiedzi i Komunii św. na intencyę Ojca św. w pierwszą niedzielę maja (7 maja), oraz zapowiedzieć składkę na świętopietrze, którą się urządzi w czasie sumy 7 maja.

W sam dzień nabożeństwa, to jest dnia 7 maja:

1) Przed sumą odezwią się wszystkie dzwony kościelne i dzwonić będą dłużej niż zwykle.

2) Gdzie to możliwe, polecamy wystawić Najśw. Sakrament w monstrancyi, już na prymaryi aż do nieszporów, poczem nastąpi procesya i Te Deum z modlitwą według mszału za Ojca św. i o rychły i sprawiedliwy pokój, którą ułożył sam Ojciec św. Benedykt XV. Gdzie byłoby trudno urządzić wystawienie już na prymaryi, należy to uczynić w czasie Sumy, po której nastąpi zakończenie, jak wyżej.

3) W czasie tego nabożeństwa należy wygłosić kazanie na temat: jakie znaczenie ma Papiestwo dla świata, a szczególnie przypomnieć trzeba wiernym dobrodziejstwa, które obecny Ojciec św. wyświadczył narodowi polskiemu. Przy kazaniu tem należy odczytać, nawiązawszy odpowiednio jej treść, odezwę XX. Biskupów Królestwa polskiego, uzasadniającą to nabożeństwo, a którą poniżej podajemy w całości.

4) Wśród sumy urządzą P. T. Rządcy kościołów składkę na świętopietrze, którą należy tutaj nadesłać.

Odezwa XX. Biskupów Królestwa polskiego.

„Po całej ziemi Polskiej rozchodzi się głos narzekania, płaczu i żałości: trapi nędza, morzy głód, męczą choroby, dziesiątkuje śmierć, na dworze miecz zabija, a doma śmierć takaż jest.

Ludu polski, wzdychający i szukający chleba, wszystek płacząc płaczesz, a łzy twoje na czeluściach twoich, bo zaiste czyliż jest boleść, jako boleść twoja,

I któż pierwszy pomyślał o tobie w twem nieszczęściu? kto pierwszy użalił się twej boleści? kto pierwszy przemówił do ciebie? Ojciec chrześcijaństwa, Ojciec twój święty, Papież Benedykt XV., Przyjaciel narodu polskiego.

Sam to bowiem był wyznał do Biskupów polskich w Galicyi, że od dawna w szczególny sposób upodobał sobie ciebie, Ludu polski, słysząc o twej miłości i wierze, którą masz ku Panu Jezusowi i Stolicy Apostolskiej. W miarę zaś coraz większych i cięższych klęsk i ciosów, które na nas spadają, rosła też w sercu Jego miłość dla ciebie i użalenie.

Ulitował się tedy nad tobą i nad nieszczęściem twojem, jako lituje się ojciec nad synami swymi.

Ten Ojciec, płaczący synów swoich, modli się nieustannie do Boga o pomoc dla Polski całej i pierwszy przysłał hojny dla ciebie datek, bolejąc nad tem, że dać nie może tyle, ile pragnęłoby Jego szczodrobliwe serce.

I niedość mu było tego, wszystkie narody katolickie wezwał, aby się za nas modliły i w nędzy nas wspomagały.

I uważ Ludu Katolicki, na wezwanie swego Ojca cały Kościół: biskupi, kapłani, wierni wszelkich plemion i języków, ale jednej wiary, święcili uroczyście dzień Polski i po świątyniach na ziemi całej za naszą nieszczęśliwą Ojczyznę się modlono i dla biednej a głodnej Polski obfity grosz składano, jako bracia braciom.

Widzisz więc, że nie jesteś sierotą, ani opuszczonym, ani zapomnianym na szerokim świecie; w ubóstwie twojem, w nieszczęściu twojem wspomniał o tobie Ojciec i bracia twoi. Należysz bowiem do wielkiej i chwalebnej rodziny katolickiej, posiadasz miłościwego, a wielce litościwego Ojca.

W wierze tedy twojej jest i siła twoja i przyszłość twoja.

I cóż oddasz Ojcu świętemu za wszystko, co ci dobrze uczynił.

Oddaj mu serce za serce, a modlitwę za modlitwę, daj Mu, czem sam bogaty jesteś, daj swą szczerą gorącą miłość, swą polską wierzącą duszę.

W dniu tedy przez Biskupów obranym niech Polska cała modli się za swego Papieża, jako za sprawą tegoż Papieża świat katolicki modlił się za Polskę całą. W dniu tym uroczystym, a drogim sercu naszemu, ludu kochany, zapełnij świątynie i za umiłowanego Papieża, Przyjaciela Polaków, wznieś gorące modły do Jezusa, do Maryi, Królowej Polskiej, przystąp licznie do stołu Pańskiego i na intencyę Papieża ofiaruj swoje Komunie święte.

A gdy wam rzekną synowie wasi: cóż to za nabożeństwo? — powiecie im: Ojca mamy na ziemi i za Ojca modli się dziś cały spłakany naród polski, śluby oddajemy Panu przed oczyma wszystkich ludów, a imienia Pańskiego wzywamy.

Niech wam tedy Bóg da serce, byście Go chwalili, a wolę Jego czynili, niech wysłucha modlitwy nasze, a niech was w łaskę przyjmie, ani was niech nie opuszcza czasu swego“.

L. 2209.

Redukcya ciężarów fundacyjnych.

Na mocy upoważnienia, otrzymanego od Stolicy Apostolskiej Dekretem św. Kongregacyi Soboru z dnia 10. marca 1916. przedłużamy niniejszem na dalsze trzechlecie ważność tych wszystkich Dekretów redukcyjnych, któreśmy między 7. kwietnia 1913. a 7. kwietnia 1914. wydali, a któreby wskutek upływu trzechlecia między 7. kwietnia br. a 7. kwietnia 1917. r. straciły moc swoją.

Czynimy to jednak w tem przypuszczeniu, iż stan majątkowy tych fundacyi nie uległ w poprzedniem trzechleciu znaczniejszej zmianie na lepsze. Jeżeliby bowiem tak było, należy Nas o tem zawiadomić, byśmy mogli wydać odpowiednie zarządzenie. Gdyby zaś przeciwnie majątek takiej fundacyi uległ zmianie na gorsze, należy się również do Nas odnieść z prośbą o nową reredukcyę ciężarów.

L. 2418.

Święcenia kapłańskie.

W roku bieżącym 21 kleryków Naszego Seminaryum duchownego ma przyjąć święcenia na subdyaków dnia 22. kwietnia, na dyakonów dnia 17. czerwca, a na kapłanów dnia 29. czerwca.

Polecamy P. T. Rządcom kościołów, by w niedzielę poprzedzającą dni święceń podali z ambon do wiadomości parafian nazwiska ich i zachęcili wiernych do modlitwy, by im Pan obficie udzielił ducha kapłańskiego i wytrwałości w cnotach.

Nazwiska ich są:

Bardel Franciszek z parafii Lipnica murowana, *Bibro Jan* z par. Wojnicz, *Bochenek Jan* z par. Rzepiennik dyec. Przemyskiej, *Drożdż Jan* z par. Czchów, *Gołąb Andrzej*, z par. Lubcza, *Kołacz Piotr* z par. Nowy Sącz, *Kołodziej Michał* z par. Bochnia, *Król Stanisław* z par. Przecław, *Krzanik Władysław* z par. Niedźwiedź, *Kuc Michał* z par. Tymbark, *Motyka Józef* z par. Luszowice, *Młodochowski Józef* z par. Gawłuszowice, *Mróz Stanisław* z par. Wola Rzędzińska, *Pędrak Ludwik* z par. Lubcza, *Rojek Józef* z par. Słopnice królewskie, *Smoła Stanisław* z par. Skrzyszów, *Sotowicz Michał* z par. Limanowa, *Stefański Adam* z par. Gosprzydowa, *Szułakiewicz Józef* z par. Żabno i *Taborski Stanisław* z par. Babice dyec. Krakowskiej.

L. 2268.

Wystawianie metryk śmierci osób należących do wojska przez duchowieństwo cywilne.

W sprawie powyższej otrzymaliśmy z c. k. Namiestnictwa następujący reskrypt z dnia 27. marca br. L. XII. 61006/16, który podajemy do wiadomości P. T. Duchowieństwa oraz ścisłego wykonania:

„W czasie obecnej wojny musiało duchowieństwo cywilne pochować w rejonie operacyjnym wiele zwłok osób należących do c. i k. armii, zapisując prawdopodobnie wypadki śmierci do cywilnych ksiąg metrykalnych.

Wskutek reskryptu c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświaty z 14. marca 1906. L. 31141/15. uprasza się Najprzewielebniejszy Ordynaryat, aby w interesie ewidencyi stanu siły zbrojnej jakoteż w interesie rodzin po poległych zechciał wezwać podwładne Urzędy parafialne, aby wystawiły i przedłożyły Najprzewielebniejszemu Konsystorzowi ex offo wyciągi metrykalne wszystkich w czasie wojny zapisanych wypadków śmierci osób należących do c. i k. wojska, obu obron krajowych, c. k. i król. węg. pospolitego ruszenia, tudzież osób cywilnych zajętych przy armii, tudzież, by w ten sposób postępowały na przyszłość".

Mutationes inter Venerabilem Clerum.

Actuali curae past. cop. milit. applicatus: A. R. D. *Dunajecki Antonius*, Par. in Brzeziny.

Translatus: R. D. *Skibniewski Aloisius*, Coop. in Łącko, ad Mikluszowice.

Z KONSYSTORZA BISKUPIEGO.

W Tarnowie, dnia 10. kwietnia 1916.

Ks. Dr Władysław Mysor
Kanclerz.

† Leon
Biskup

Nakładem Kleru Dyecezalnego

Z Drukarni Zygmunta Jelenia w Tarnowie.